

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

uddanne afdelinger, der skal kunne anvendes overfor fredsbrydere af De Forenede Nationer, når en sådan anvendelse måtte blive anbefalet af sikkerhedsrådet eller generalforsamlingen. Det radikale venstre har givet sin tilslutning til dette forslag, og vi har erklæret os indforstået med, at det danske forsvar opbygges under hensyntagen hertil. Vi er af den opfattelse, at hensynet til vort medlemskab i De Forenede Nationer og de forpligtelser, der følger deraf, bør være hovedpunktet for os ved opbygningen af et dansk forsvar. Jeg tilføjer, at det radikale venstre ved sin tilslutning til oprettelsen af FN-styrker har gjort den opfattelse gældende, at disse tropper skal man søge tilvejebragt på frivilligt grundlag.

I forbindelse med FN's arbejde vil jeg også pege på et andet område, hvor jeg opfordrer til, at Danmark aktivt søger at gøre sin indflydelse gældende i De Forenede Nationer. Det er med hensyn til Kinas repræsentation i sikkerhedsrådet. Jeg betragter det som en selvfølge, at Danmark stadig fastholder sit standpunkt, at det er det nye Kina, der bør repræsentere Kina i rådet. Det er jo ikke et spørgsmål, om man synes om styret i Kina eller man ikke synes om det. Det er et spørgsmål, om man rent realpolitisk vil anerkende en faktisk foreliggende tilstand, at den, der i dag taler på det kinesiske folks vegne og træffer bindende beslutninger, som bliver respekteret, det er Maos Kina og ikke Chiang Kai-Sheks.

Overfor problemer af denne art er det, at de små nationer har en opgave indenfor De Forenede Nationer ved at rejse disse spørgsmål og arbejde med problemerne, indtil et resultat er nået.

Udenrigsministeren omtalte i sin tale i går den afgørelse, der fornylig blev truffet i landdagen i Kiel, hvor man vedtog en valglov, hvis bestemmelser kan medføre en fuldstændig udelukkelse af dansk repræsentation i den slesvig-holstenske landdag og derved berøve den dansksindede del af befolkningen mulighed for at deltage i forhandlinger og beslutninger, der kan blive bestemmende for den danske bevægelses fremtid.

Denne valglovs vedtagelse må man meget beklage. Dens principper er ikke forenelige med almindelig demokratisk tankegang, og den svarer dårligt til ånden i Kielaftalen, som skulle være grundloven i forholdet overfor den danske bevægelse i Sydslesvig. Det var dog en opmuntring at se, som det også er nævnt her i dag, at et af de tyske partier, det tyske socialdemokrati, stillede sig ved siden af de danske repræsentanter ved lovens

vedtagelse. Det kunne måske indebære håb om, at den vedtagne lov ikke får nogen lang levetid og forhåbentlig bliver ændret, inden landdagsvalg skal afholdes. Det ville være meget ønskeligt, om det kunne ske.

Det, jeg har at sige, vil jeg samle i følgende. Vi er medlemmer af Atlantpagten, det tager vi til efterretning, og det er udgangspunktet for dansk udenrigspolitik. Men Atlantpagten styrke måles ikke alene ved, hvor mange regimente der kan stilles op til Europas militære forsvar. Den moralske, den folkelige styrke, solidariteten indenfor hvert enkelt lands befolkning, er til syvende sidst mere afgørende. Derfor er det vigtigt under de givne forhold at finde den rigtige balance, hvor den militære opbygning ikke økonomisk udhuler eller undergraver landets sociale og kulturelle standard. Jeg gentager, hvad jeg allerede har sagt: vor opgave som medlemsstat indenfor Atlantpagten er at holde igen, hvis andre vil gøre pagten til andet end det, som oprindeligt var tænkt.

Det er udfra dette synspunkt, vi i det radikale venstre går imod en udvidelse af pagten ved optagelse af Grækenland og Tyrkiet. Det er udfra samme synspunkt, vi fraråder Tysklands oprustning. Vi mener, Danmark skal bidrage til afspænding mellem de store magtgrupper ved en aktiv indsats i FN og ved at søge undgået en skarpere og skarpere opdeling i Øst—Vestblokkene, som kun kan bidrage til at skærpe forholdene og vanskeliggøre en fredelig løsning.

Vi er et lille folk, hvis ord vel ikke kan påregnes at blive hørt med særlig stor opmærksomhed i det store spil mellem magtgrupperne i verden. Men når vi nu på liv og død er kommet med i spillet og har bundet os i den store alliance, så har vi i hvert fald moralsk ret til at kræve, at de store lande ikke helt ser bort fra de synspunkter, vi fremfører, og vi skal nu aldrig blive trætte af at fremhæve, at den store katastrofe, krigen, kan afværges, hvis folkene i verden vil bruge deres forstand og deres fornuft. Ethvert bidrag, vi kan yde til, at fornuften sejrer i de forhandlinger, der føres, er af betydning for at sikre freden og friheden i verden.

Hans Hansen (Rørby): Af talerne i dag og ved de foregående lejligheder, hvor vi har behandlet de problemer, der står på dagsordenen, er der vel omtrent sagt, hvad der kan siges både for og imod de forskellige spørgsmål.

Der hersker usikkerhed og utryghed i befolkningen indenfor vort lands grænser og i forbindelse med den foreliggende sag om